

на глава. За женидбытъ особенно имамъ дарба извънредна. Толкова съмъ опытна въ това искусство, щото, ако искамъ, мога да ожена и влъкъ съ овца. Колкото за ваш'та работа, трудътъ ми не бѣше много голѣмъ. Говорихъ и на едната и на другата звъ васъ ; казахъ на майката чи обичате Марія, и чи вый сте ся рѣшили да я земнете, еще когато сте я видѣли на прозорецътъ и въ пѣтьтъ . . .

Грабо.

Какво ти отговори ?

Фросинка.

Тя прие съ радость ; а като ѝ казахъ выи желаете дъщеря ѝ да присѣтствува таз' вечерь и на Лалкиный-тъ годежь, тя прие и това съ благодареніе, и казачи може да ми я повѣри.

Грабо.

Азъ съмъ принуденъ, Фросинке, да гостя таз' вечерь киръ Лулча, та за това желаяхъ да земе и тя участіе въ това угощеніе.

Фросинка.

Имате право. Тя трѣба да доде подирь пладне да поздрави дъщеря ви, па отъ тамъ да излѣзе на расходка до градиницъ, а послѣ да ся върне за вечеря.

Грабо.

Добрѣ, добрѣ ! да идатъ заедно съ дъще-